

никовата ересь и да снемے запрещението на неговата книга „De revolutionibus“.

Новият папа приелъ много ласкаво своя старъ познайникъ, обсипалъ го съ подаръци и всъкакви обещания, но когато Галилей завелъ разговоръ за системата на Коперника, оказало се е, че Маффео Барберини, нареченъ вече Урбанъ VIII, заедно съ промѣната на името си, измѣнилъ и възгледа си. Никакво решение по въпроса за книгитѣ на Коперника той не взелъ, като по този въпросъ отправилъ Галилея къмъ отецъ Мостро, който билъ началникъ на светия дворець. Последниятъ, по думитѣ на самия Галилей, разрешилъ въпроса много просто, като заявилъ, че не признава нито системата на Коперника, нито системата на Птолемея, а обяснява работата много просто: „Небеснитѣ свѣтила се движатъ отъ ангелитѣ именно така, както ги виждаме да се движатъ въ действителность; по това нѣма и защо повече да се разсждава“.

И гениалниятъ, но наивенъ мечтателъ отново се завърща въ Флоренция.

Той наивно е разчиталъ на неопровержимитѣ доводи на разума, за да получи отмѣняване на едикта, чрезъ който се осжждала хелиоцентричната система на Коперника.

— „Една отъ най-силнитѣ страсти на гениалния човѣкъ, — казва великиятъ математикъ и астрономъ Лапласъ, — това е любовта къмъ истината. Пъленъ съ интусиазъмъ, породенъ отъ великото откритие, той гори отъ желанието за неговото разпространение, и прѣчкитѣ, които му се противопоставятъ отъ невежество, предразсждъци, въоръжена сила, само го дразнятъ и увеличаватъ неговата енергия“.

Затова, вече разбралъ, най-после, че да добие разрешение открито да говори истината, е невъзможно, Галилей намислилъ да достигне целта си по други пѣтища. Той решава да напише съчинение, въ форма на разговоръ между три лица: Сагредо, Сальвиати и Симплицио, отъ които първитѣ двама да доказватъ справедливостта на системата на Коперника, а последниятъ — твърдо да държи